

אז מה שאתם מכנים בעיות, הן חשובות; הם חשובים עד היום שבו הם כבר לא חשובים. והיום שבו הם כבר לא חשובים הוא היום שבו אתם עצמכם תצליחו להרוס את הסיבות והסיבות שלהם. והרס הבעיות קשור לחלוטין לכוח הרצון שלכם, ליכולת שלכם להוריד את האנרגיה של כוח הרצון שלכם למישור החומרי של חייכם.

ומה שהכי נסתר בהוראה החדשה הוא שרצון האדם הוא לא מה שהיה בעבר. בעבר, בגזע העתיק, רצונו של האדם היה תוצר ישיר של תשוקתו האנוכית, ואילו בעתיד, רצונו של האדם הוא תוצר של הקונפליקט בין סבלו לבין רצון הרוח הקובע את תנאי הסבל.

וכאשר האדם סובל מספיק כדי להבין, בתוך עצמו, את הגבול או את הצורך בגבול, לסבל הזה, הוא מוריד בתוכו את האנרגיה הזו שהופכת לרצונו שלו, ובאותו רגע, האדם מרוויח מרצון הרוח ובאותו רגע הוא יכול להרוס את כל התנאים שבעבר שימשו ליצירת בעיות בתוכו.

אני מיעץ לכם שכל הבעיות של חייכם נוצרות בכל ההיבטים שלהן, בכל התנאים שלהן, על ידי האינטליגנציה הגבוהה שבכם. עבור האבולוציה שלכם, עבור האדם של מחר, המשחק הזה חייב להיפסק; האינטליגנציה שבתוכו, הרצון שאת כוחו הוא אינו מכיר, חייבת לאזן את עצמה, כך שבנקודה מסוימת, בחייו הגדלים, בחיי התודעה שלו, הוא מגיע להפחית לאפס את כוח הרוח על שכלו.

וכאשר לאדם יש מספיק כוח רצוני, כוח רצון אמיתי, הוא מסוגל להפחית את כוחה של הרוח על מוחו לאפס, ואז האדם הופך לסופרמן.

במסגרת הסבר זה, אנו יכולים להסתכל על תופעת הבעיות, לקחת אותה לסולם גבוה יותר של הבנה, במובן זה שאנו יכולים לסלק מחווייה זו, את גורם המקריאות, להדריך את עצמנו בכך שבחוויה זו, מה שהיה חסר לנו היה האינטליגנציה שנוצרה על ידי הסבל שמנעה מאיתנו לחיות את רצוננו האמיתי, כי שוב הרצון שלנו לא היה תוצר של הקונפליקט בין הרוח לעצמי.

והוראה זו, שהאדם מקבל כיום, היא חדשה לחלוטין על פני הפלנטה, מכיוון שמעולם קודם לכן אדם לא היה מסוגל, לא רצה ולא רצה, במסגרת מנדט כלשהו כחניך על הפלנטה, להרוס לחלוטין את כוחה של רוח האל על הרגש של דעתו של האדם.

ובהתנסות זו הוחלט שכדי להשתחרר מרגש רוח האדם, על האדם לעבור לצמיתות את עול הרוח, כדי להתמיר, באמצעות מיזוג, את רגש הרוח. וכאשר רגש הרוח השתנה, האדם כבר לא היה בן תמותה, אלא בן אלמוות. וכאשר האדם נמצא בממלכת בן האלמוות, הוא כבר לא כפוף לחוקי הרוח, משום שהוא עצמו רוח בחומר.

חשיבות ההבנה שבעיות, יום אחד בחייך, יש לעצור לחלוטין, לנטרל, להרוס, למנוע מהן להכות שורש.

ובביטוי המתמיד של החוויה היומיומית שלכם, היכן שמתעוררות בעיות, מימין ומשמאל, ביחס לציוויליזציה לא מודעת, אנשים לא מודעים, יש עבור הרוח שטח עצום מאוד שבו אתם, כאינדיבידואל, גם בעלי שכל, בעלי רצון, בעלי אהבה ואינטליגנציה, אתם נאלצים בשלב מסוים להבין שהכוח מלמעלה חייב לרדת למישורי המשנה של המציאות ולהישבר אחת ולתמיד הכל, בדרך אחרונה, שלשלאות הקארמה.

האדם לא יסבול עוד, האדם לא יסבול עוד, אך האדם, שלא יסבול עוד, יסבול לפני כן בקונפליקט שחייב להתקיים בינו לבין הרוח. והביטוי הזה, במציאות היומיומית שלו, הוא יחווה את מה שאני יודע.

ואלה שחוו את מה שאני יודע, הבינו את מה שאני יודע והבינו שמה שהם הבינו הוא מושלם. מפני שהאדם של מחר כבר לא שייך לגזע החמישי, וחוקי הרוח שחלו על הגזע החמישי כבר לא יחולו עליו. לכן האדם של מחר חייב להבין את החיים בדרך שונה לחלוטין מזו של הזקן.

וכשאני אומר שהאדם של מחר חייב להבין את החיים בדרך שונה לחלוטין וחדשה לגמרי מהאדם הישן, אני מתכוון בדיוק לזה. כך שבחניכות, במעבר, האדם של היום חייב ללמוד לא להסתכל אחורה, או במונחים אחרים, האדם של מחר חייב ללמוד לא להסתכל אחורה על הזקן.

האדם של מחר חייב ללמוד לחיות את החיים של מחר, היום, ולא לחיות יותר את חיינו, היום, על סמך הטבע שהיה לו אתמול. ומצב זה הוא מוחלט ויחיה אותו איש המחר. ולאנשי המחר, אשר יחיו בתנאים אלה ויבינו את חוקי התנאים החדשים האלה, יהיה הכוח להנציח את החומר החומרי שלהם.

אם יש לכם את החזון להרוס אותם, כבר יש לכם את החזון להתעלות מעליהם. אם כבר יש לכם את החזון להרוס אותם, יש לכם את החזון להתעלות מעל הטבע שלכם. אך ראשית עליכם להתכוון פנימה, מכיוון שחזון זה אינו חזון פסיכולוגי, חזון זה הוא מימוש עוצמתי בתוך עצמכם, מרוכז בעצמכם, הנובע מהעובדה שבשלב מסוים בחייכם, הבנתם את האבסורד של החיים הישנים.

וברגע שתבינו את האבסורד של דרך החיים הישנה, תהיו כמוני, לבד, בודדים, קשורים רק ברוח עם אלה שיש להם אותה רוח, ומוכנים לכל תרחיש, כלומר מוכנים לקבל כל רטט, שחייב לעורר בעצמכם את האנרגיה הנחוצה כדי ליצור קשר ולעבוד עם כוחות הבלתי נראה.

אז הבעיות של היום, הבעיות של כל יום, הן הרבה יותר גדולות ממה שאתם יכולים לדמיין, אבל הן גדולות אם אתם לא מכירים את החוקים החדשים.

אם אתם לא מכירים את החוקים החדשים שכבר לא חשובים, הם לא חשובים, הם פשוט עול, מטריד, שתוכלו לחיות איתו עד סוף חייכם.

אבל אם אתה מכיר את החוקים החדשים ומיישם את החוקים החדשים, אתה תהרוס את הדרך שבה החיים נבנו סביבך ולאט לאט, תתחיל לחיות חיים חדשים לגמרי, אני לא אומר חדש, כי יש הבדל בין חיים חדשים לחיים חדשים לגמרי. חיים חדשים הם חיים שהשתנו בחיים הישנים. חיים חדשים לגמרי הם חיים שאין להם שום קשר לחיים הישנים.

וכאשר האדם חי חיים חדשים לגמרי, הוא אינו מסוגל להצטרף לחיים החדשים, מפני שאשליית הבדלי הצורה בין השניים גדולה כמו החיים הישנים, החיים החדשים.

אך כאשר האדם חי חיים חדשים לגמרי, הוא נמצא לגמרי בזמן אחר, ואין לו זכות לשום דבר מלבד לעצמו.

וכאשר האדם מבין שאין לו זכות לשום דבר מלבד לעצמו, הוא מבין את התנאים המוחלטים של החיים החדשים לגמרי, ולא באמצעות אינטליגנציה ואינטלקט הוא יכול לחיות את החיים האלה ולהבין אותם, אלא באמצעות הרטט שבתוכו, שמארגן את שכלו, רגשותיו, חיוניותו וחומריו.

חיים חדשים לגמרי הם חיים חדשים לחלוטין, אלה חיים שאינם שייכים לכם, אלה חיים שהם התהליך, זו התוצאה, שהיא ההגשמה, של האנרגיה שבתוכם, שנקבעת על ידי הכוח שבתוכם לקבל אותה. בחיים החדשים לגמרי, האגו אינו נראה, או נראה פחות ופחות; בחיים החדשים לגמרי, האישיות אינה מורגשת, או מורגשת פחות ופחות; בחיים החדשים לגמרי, רק הנשמה קיימת בהרמוניה רוטטת עם האגו, שנמצא בהרמוניה רוטטת עם האישיות, כך שנוצר ציר, ודרך ציר זה עוברת האנרגיה של זרם הקרן שאליה אתם מוקצים, ומאנרגיה זו אתם חיים; זו האנרגיה שאתם ניזונים ממנה; זו האנרגיה שבה אתם משתמשים כדי לרדת אל החומר, אל רוח האל.

וכאשר בחיים החדשים לגמרי, האדם יורד אל החומר, רוח האל: כל רוח שהיא נגדה, וכל רוח שהיא נגד האור של הרוח הזו, לא יכולה לחדור למרחב שבו האדם הזה מתפתח ומתקדם, מכיוון שהמרחב הזה הוא בלתי ניתן להפרה, מכיוון שהמרחב הזה הוא אור.

לכן אני מסביר לכם דברים פשוטים ויומיומיים: אני מדבר על בעיות, ואני מנסה לגרום לכם להבין את חשיבותן של בעיות, לתת לכם נקודת מבט שאינה אנושית, אלא תוצאה של מודעות מוחלטת למציאות של תורת הרוח.

כשאני אומר, לשים את הגרזן זה אומר להרוס את הגורם לסבל, זו דרך לבטא את החוק הזה, אבל רבים, מההתחלה בגלל חוסר ניסיון, הכניסו את הגרזן וחתכו את האצבע, אבל זה חלק מהניסיון, ועם הניסיון אתה לומד לשים את הגרזן ולא לחתוך אצבעות של אף אחד.

התודעה היא יצירתית, לא הרסנית; תודעה היא הרמונית. בעיות היומיום, הבעיות שלכם, הן אשליות, שנוצרו על ידי המוח שבתוכם, כדי להכשיל אתכם בזרם הרגשות שלכם, וכמו פורל, אתם מבליים את זמנכם בדילוגים.

כשאני אומר שהאדם של מחר לא יהיה שייך לעצמו, אני מדבר על אחת האמיתות הגדולות ביותר שלא היו ידועות לאדם הקדמון. האדם של מחר לא יהיה שייך לעצמו, וכבר בחוויה שלך, היו לך רגעים שבהם הרגשת שאתה לא שייך לעצמך, והמודעות הזו גדולה מאוד והיא הולכת וגדלה.

וכשאנחנו כבר לא שייכים לעצמנו אנחנו מרגישים טוב עם עצמנו; כל עוד אנחנו שייכים לעצמנו, אנחנו ממוסמרים לעור שלנו, אבל כשאנחנו כבר לא שייכים לעצמנו, אנחנו

מרגישים טוב עם עצמנו. אבל האגו לא רוצה את זה, מפני שהאגו צריך להשתייך כדי להיות בטוח שהוא קיים בתודעה, שהוא מרגיש ברגשות, שהוא חי בחומר; האגו צריך להיות בטוח שהוא חי. האישה צריכה להיות בטוחה שבעלה אוהב אותה, הגבר צריך להיות בטוח שאשתו נאמנה; אנחנו צריכים להיות בטוחים, אבל הביטחון הזה הוא בר חלוף.

אבל כאשר שתי ישויות חיות בחיים והאחת אינה שייכת לעצמו והשנייה אינה שייכת לעצמו, אף אחת מהן אינה שייכת לשנייה, וכאשר גבר כבר אינו שייך לאשתו ואשתו אינה שייכת לו עוד, אין לו עוד את ייסורי הרכוש. כשילדים כבר לא שייכים לנו, אנחנו כבר לא סובלים את כאבי הדיבוק.

מה שאני אומר הוא ברטט, לא במצב פסיכולוגי של הבנה. מה שקשה להעביר במילים הוא מציאות הרטט. מה שקל להעביר במילים הוא צורה.

לכן זה אף פעם לא מה שאני אומר שאני רוצה לומר, זה מה שאני לא יכול לומר שאני רוצה לומר, אבל יש לי את הכוח לומר את זה, כי יש לי את כוח הרטט. אז חכו שהרטט יבין את המילה שמכילה אותו לפני שתקפצו לצורה ותשברו את המקור שלכם ותהפכו לקרופר.

כל דבר אפשר לומר, אפילו מה שאי אפשר להבין, זו רק שאלה של להגיד את זה בצורה מסוימת. ואני מאחל לכולכם, יום אחד, שלא תהיו שייכים יותר לעצמכם, שלא תרגישו יותר את עצמכם, שלא תראו את עצמכם יותר, שלא תדעו יותר מהו ה"אגו" שלכם, שלא תדעו יותר מהו ה"אגו" שלכם, אני מאחל לכם את כל זה. אבל עד שהיום הזה יגיע, דעו שאתם נעים לקראתו בהדרגה. וכל מה שאספר לכם במהלך השנים יגרום לכם להבין את הניואנסים של המציאות הזו טוב יותר ויותר.

יש לנו הרושם, אנשי כדור הארץ, שבכל רגע בחיינו אנו יכולים למקם את עצמנו במקום כלשהו בחיינו, שהרושם הזה כל כך חזק שהוא יוצר, בתוכנו, אנרגיה, רגש, והרגש הזה כולא אותנו אוטומטית. האדם כולא את עצמו כל יום, מהסיבות הטובות ביותר בעולם; למרבה המזל, בניגוד למה שסוקרטס אמר, האדם אינו יכול להכיר את עצמו. נפלאה, הפילוסופיה של האדם; נפלאות, הפילוסופיות, משום שהן הצליחו לתת לאדם את התקווה למה שהוא חייב להיות, מבלי לתת לו את הכלים להגיע לשם.

פילוסופיה זה בסדר, כי היא עוקרת שן אחת כדי לתת לך שן אחרת, אבל התודעה היא אפילו עדינה יותר, כי היא עוקרת את שתי השיניים ולא נשאר לך כלום.

אז לסוף התקופה אני רוצה להסביר איך האדם מזיק לעצמו בלי לשים לב.

אז מה שאתם מכנים בעיות, הן חשובות; הם חשובים עד היום שבו הם כבר לא חשובים. והיום שבו הם כבר לא חשובים הוא היום שבו אתם עצמכם תצליחו להרוס את הסיבות והסיבות שלהם. והרס הבעיות קשור לחלוטין לכוח הרצון שלכם, ליכולת שלכם להוריד את האנרגיה של כוח הרצון שלכם למישור החומרי של חייכם.

ומה שהכי נסתר בהוראה החדשה הוא שרצון האדם הוא לא מה שהיה בעבר. בעבר, בגזע העתיק, רצונו של האדם היה תוצר ישיר של תשוקתו האנוכית, ואילו בעתיד, רצונו של האדם הוא תוצר של הקונפליקט בין סבלו לבין רצון הרוח הקובע את תנאי הסבל.

וכאשר האדם סובל מספיק כדי להבין, בתוך עצמו, את הגבול או את הצורך בגבול, לסבל הזה, הוא מוריד בתוכו את האנרגיה הזו שהופכת לרצונו שלו, ובאותו רגע, האדם מרוויח מרצון הרוח ובאותו רגע הוא יכול להרוס את כל התנאים שבעבר שימשו ליצירת בעיות בתוכו.

אני מיעץ לכם שכל הבעיות של חייכם נוצרות בכל ההיבטים שלהן, בכל התנאים שלהן, על ידי האינטליגנציה הגבוהה שבכם. עבור האבולוציה שלכם, עבור האדם של מחר, המשחק הזה חייב להיפסק; האינטליגנציה שבתוכו, הרצון שאת כוחו הוא אינו מכיר, חייבת לאזן את עצמה, כך שבנקודה מסוימת, בחייו הגדלים, בחיי התודעה שלו, הוא מגיע להפחית לאפס את כוח הרוח על שכלו.

וכאשר לאדם יש מספיק כוח רצוני, כוח רצון אמיתי, הוא מסוגל להפחית את כוחה של הרוח על מוחו לאפס, ואז האדם הופך לסופרמן.

במסגרת הסבר זה, אנו יכולים להסתכל על תופעת הבעיות, לקחת אותה לסולם גבוה יותר של הבנה, במובן זה שאנו יכולים לסלק מחויה זו, את גורם המקריות, להדריך את עצמנו בכך שבחוויה זו, מה שהיה חסר לנו היה האינטליגנציה שנוצרה על ידי הסבל שמנעה מאיתנו לחיות את רצוננו האמיתי, כי שוב הרצון שלנו לא היה תוצר של הקונפליקט בין הרוח

לעצמי.

והוראה זו, שהאדם מקבל כיום, היא חדשה לחלוטין על פני הפלנטה, מכיוון שמעולם קודם לכן אדם לא היה מסוגל, לא רצה ולא רצה, במסגרת מנדט כלשהו כחניך על הפלנטה, להרוס לחלוטין את כוחה של רוח האל על הרגש של דעתו של האדם.

ובהתנסות זו הוחלט שכדי להשתחרר מרגש רוח האדם, על האדם לעבור לצמיתות את עול הרוח, כדי להתמיר, באמצעות מיזוג, את רגש הרוח. וכאשר רגש הרוח השתנה, האדם כבר לא היה בן תמותה, אלא בן אלמוות. וכאשר האדם נמצא בממלכת בן האלמוות, הוא כבר לא כפוף לחוקי הרוח, משום שהוא עצמו רוח בחומר.

חשיבות ההבנה שבעיות, יום אחד בחייך, יש לעצור לחלוטין, לנטרל, להרוס, למנוע מהן להכות שורש.

ובביטוי המתמיד של החוויה היומיומית שלכם, היכן שמתעוררות בעיות, מימין ומשמאל, ביחס לציוויליזציה לא מודעת, אנשים לא מודעים, יש עבור הרוח שטח עצום מאוד שבו אתם, כאינדיבידואל, גם בעלי שכל, בעלי רצון, בעלי אהבה ואינטליגנציה, אתם נאלצים בשלב מסוים להבין שהכוח מלמעלה חייב לרדת למישורי המשנה של המציאות ולהישבר אחת ולתמיד הכל, בדרך אחרונה, שלשלאות הקארמה.

האדם לא יסבול עוד, האדם לא יסבול עוד, אך האדם, שלא יסבול עוד, יסבול לפני כן בקונפליקט שחייב להתקיים בינו לבין הרוח. והביטוי הזה, במציאות היומיומית שלו, הוא יחווה את מה שאני יודע.

ואלה שחוו את מה שאני יודע, הבינו את מה שאני יודע והבינו שמה שהם הבינו הוא מושלם. מפני שהאדם של מחר כבר לא שייך לגזע החמישי, וחוקי הרוח שחלו על הגזע החמישי כבר לא יחולו עליו. לכן האדם של מחר חייב להבין את החיים בדרך שונה לחלוטין מזו של הזקן.

וכשאני אומר שהאדם של מחר חייב להבין את החיים בדרך שונה לחלוטין וחדשה לגמרי מהאדם הישן, אני מתכוון בדיוק לזה. כך שבחניכות, במעבר, האדם של היום חייב ללמוד לא להסתכל אחורה, או במונחים אחרים, האדם של מחר חייב ללמוד לא להסתכל אחורה על הזקן.

האדם של מחר חייב ללמוד לחיות את החיים של מחר, היום, ולא לחיות יותר את חיי היום, על סמך הטבע שהיה לו אתמול. ומצב זה הוא מוחלט ויחיה אותו איש המחר. ולאנשי המחר, אשר יחיו בתנאים אלה ויבינו את חוקי התנאים החדשים האלה, יהיה הכוח להנציח את שלהם החומר החומרי שלהם.

אם יש לכם את החזון להרוס אותם, כבר יש לכם את החזון להתעלות מעליהם. אם כבר יש לכם את החזון להרוס אותם, יש לכם את החזון להתעלות מעל הטבע שלכם. אך ראשית עליכם להתכוון פנימה, מכיוון שחזון זה אינו חזון פסיכולוגי, חזון זה הוא מימוש עוצמתי בתוך עצמכם, מרוכז בעצמכם, הנובע מהעובדה שבשלב מסוים בחיכם, הבנתם את האבסורד של החיים הישנים.

וברגע שתבינו את האבסורד של דרך החיים הישנה, תהיו כמוני, לבד, בודדים, קשורים רק ברוח עם אלה שיש להם אותה רוח, ומוכנים לכל תרחיש, כלומר מוכנים לקבל כל רטט, שחייב לעורר בעצמכם את האנרגיה הנחוצה כדי ליצור קשר ולעבוד עם כוחות הבלתי נראה.

אז הבעיות של היום, הבעיות של כל יום, הן הרבה יותר גדולות ממה שאתם יכולים לדמיין, אבל הן גדולות אם אתם לא מכירים את החוקים החדשים.

אם אתם לא מכירים את החוקים החדשים שכבר לא חשובים, הם לא חשובים, הם פשוט עול, מטריד, שתוכלו לחיות איתו עד סוף חייכם.

אבל אם אתם מכירים את החוקים החדשים ומיישם את החוקים החדשים, אתה תהרוס את הדרך שבה החיים נבנו סביבך ולאט לאט, תתחיל לחיות חיים חדשים לגמרי, אני לא אומר חדש, כי יש הבדל בין חיים חדשים לחיים חדשים לגמרי. חיים חדשים הם חיים שהשתנו בחיים הישנים. חיים חדשים לגמרי הם חיים שאין להם שום קשר לחיים הישנים.

וכאשר האדם חי חיים חדשים לגמרי, הוא אינו מסוגל להצטרף לחיים החדשים, מפני שאשליית הבדלי הצורה בין השניים גדולה כמו החיים הישנים, החיים החדשים.

אך כאשר האדם חי חיים חדשים לגמרי, הוא נמצא לגמרי בזמן אחר, ואין לו זכות לשום דבר מלבד לעצמו.

וכאשר האדם מבין שאין לו זכות לשום דבר מלבד לעצמו, הוא מבין את התנאים המוחלטים של החיים החדשים לגמרי, ולא באמצעות אינטליגנציה ואינטלקט הוא יכול לחיות את החיים האלה ולהבין אותם, אלא באמצעות הרטט שבתוכו, שמארגן את שכלו, רגשותיו, חיוניותו וחומריו.

חיים חדשים לגמרי הם חיים חדשים לחלוטין, אלה חיים שאינם שייכים לכם, אלה חיים שהם התהליך, זו התוצאה, שהיא ההגשמה, של האנרגיה שבתוכם, שנקבעת על ידי הכוח שבתוכם לקבל אותה. בחיים החדשים לגמרי, האגו אינו נראה, או נראה פחות ופחות; בחיים החדשים לגמרי, האישייות אינה מורגשת, או מורגשת פחות ופחות; בחיים החדשים לגמרי, רק הנשמה קיימת בהרמוניה רוטטת עם האגו, שנמצא בהרמוניה רוטטת עם האישייות, כך שנוצר ציר, ודרך ציר זה עוברת האנרגיה של זרם הקרן שאליו אתם מוקצים, ומאנרגיה זו אתם חיים; זו האנרגיה שאתם ניזונים ממנה; זו האנרגיה שבה אתם משתמשים כדי לרדת אל החומר, אל רוח האל.

וכאשר בחיים החדשים לגמרי, האדם יורד אל החומר, רוח האל: כל רוח שהיא נגדה, וכל רוח שהיא נגד האור של הרוח הזו, לא יכולה לחדור למרחב שבו האדם הזה מתפתח ומתקדם, מכיוון שהמרחב הזה הוא בלתי ניתן להפרה, מכיוון שהמרחב הזה הוא אור.

לכן אני מסביר לכם דברים פשוטים ויומיומיים: אני מדבר על בעיות, ואני מנסה לגרום לכם להבין את חשיבותן של בעיות, לתת לכם נקודת מבט שאינה אנושית, אלא תוצאה של מודעות מוחלטת למציאות של תורת הרוח.

כשאני אומר, לשים את הגרזן זה אומר להרוס את הגורם לסבל, זו דרך לבטא את החוק הזה, אבל רבים, מההתחלה בגלל חוסר ניסיון, הכניסו את הגרזן וחתכו את האצבע, אבל זה חלק מהניסיון, ועם הניסיון אתה לומד לשים את הגרזן ולא לחתוך אצבעות של אף אחד.

התודעה היא יצירתית, לא הרסנית; תודעה היא הרמונית. בעיות היומיום, הבעיות שלכם, הן אשלייות, שנוצרו על ידי המוח שבתוכם, כדי להכשיל אתכם בזרם הרגשות שלכם, וכמו פורל, אתם מבליים את זמנכם בדילוגים.

כשאני אומר שהאדם של מחר לא יהיה שייך לעצמו, אני מדבר על אחת האמיתות הגדולות ביותר שלא היו ידועות לאדם הקדמון. האדם של מחר לא יהיה שייך לעצמו, וכבר בחווייה שלך, היו לך רגעים שבהם הרגשת שאתה לא שייך לעצמך, והמודעות הזו גדולה מאוד והיא הולכת וגדלה.

וכשאנחנו כבר לא שייכים לעצמנו אנחנו מרגישים טוב עם עצמנו; כל עוד אנחנו שייכים לעצמנו, אנחנו ממוסמרים לעור שלנו, אבל כשאנחנו כבר לא שייכים לעצמנו, אנחנו מרגישים טוב עם עצמנו. אבל האגו לא רוצה את זה, מפני שהאגו צריך להשתייך כדי להיות בטוח שהוא קיים בתודעה, שהוא מרגיש ברגשות, שהוא חי בחומר; האגו צריך להיות בטוח שהוא חי. האישה צריכה להיות בטוחה שבעלה אוהב אותה, הגבר צריך להיות בטוח שאשתו נאמנה; אנחנו צריכים להיות בטוחים, אבל הביטחון הזה הוא בר חלוף.

אבל כאשר שתי ישויות חיות בחיים והאחת אינה שייכת לעצמו והשנייה אינה שייכת לעצמו, אף אחת מהן אינה שייכת לשנייה, וכאשר גבר כבר אינו שייך לאשתו ואשתו אינה שייכת לו עוד, אין לו עוד את ייסורי הרכוש. כשילדים כבר לא שייכים לנו, אנחנו כבר לא סובלים את כאבי הדיבוק.

מה שאני אומר הוא ברטט, לא במצב פסיכולוגי של הבנה. מה שקשה להעביר במילים הוא מציאות הרטט. מה שקל להעביר במילים הוא צורה.

לכן זה אף פעם לא מה שאני אומר שאני רוצה לומר, זה מה שאני לא יכול לומר שאני רוצה לומר, אבל יש לי את הכוח לומר את זה, כי יש לי את כוח הרטט. אז חכו שהרטט יבין את המילה שמכילה אותו לפני שתקפצו לצורה ותשברו את המקור שלכם ותהפכו לקרופר.

כל דבר אפשר לומר, אפילו מה שאי אפשר להבין, זו רק שאלה של להגיד את זה בצורה מסוימת. ואני מאחל לכולכם, יום אחד, שלא תהיו שייכים יותר לעצמכם, שלא תרגישו יותר את עצמכם, שלא תראו את עצמכם יותר, שלא תדעו יותר מהו ה"אגו" שלכם, שלא תדעו יותר מהו ה"אגו" שלכם, אני מאחל לכם את כל זה. אבל עד שהיום הזה יגיע, דעו שאתם נעים לקראתו בהדרגה. וכל מה שאספר לכם במהלך השנים יגרום לכם להבין את הניואנסים של המציאות הזו טוב יותר ויותר.

יש לנו הרושם, אנשי כדור הארץ, שבכל רגע בחיינו אנו יכולים למקם את עצמנו במקום כלשהו בחיינו, שהרושם הזה כל כך חזק שהוא יוצר, בתוכנו, אנרגיה, רגש, והרגש הזה כולא אותנו אוטומטית. האדם כולא את עצמו כל יום, מהסיבות הטובות ביותר בעולם; למרבה

המזל, בניגוד למה שסוקרטס אמר, האדם אינו יכול להכיר את עצמו. נפלאה, הפילוסופיה של האדם; נפלאות, הפילוסופיות, משום שהן הצליחו לתת לאדם את התקווה למה שהוא חייב להיות, מבלי לתת לו את הכלים להגיע לשם.

פילוסופיה זה בסדר, כי היא עוקרת שן אחת כדי לתת לך שן אחרת, אבל התודעה היא אפילו עדינה יותר, כי היא עוקרת את שתי השיניים ולא נשאר לך כלום.

אז לסוף התקופה אני רוצה להסביר איך האדם מזיק לעצמו בלי לשים לב.